

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514018720/facsimile.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Vor Hustrus Mand fattede det Forsæt at gøre Ophoid nogen Tid i Pommern, og Dronningen laante ham et Skib til at føre ham dertil. Da de havde været tre Dage paa Søen, drev Vinden dem henad Danzig, og eftersom de ikke kunde komme ind i Byen, thi det var alt for silde, slog de sig ned uden for Portene i et Horehus. Der passerede der vor Dame et Eventyr, som er værdigt en Roman. En Pige paa seksten Aar eller lidt mere var i den Mening, at Damen var en ung Karl og faldt hende om Halsen efter nogle smaa Karesser¹, som vor Dame besvarede, idet hun gantedes med denne Pige; men da vor Dame fornåm, hvad Pigen begærede, og betænkte, at hun ikke var skabt saaledes, at hun kunde fornøje hende, overlod hun sin Fordring til Charles, en Mand af deres Følge, i den Formening, at han var bedre egnet til at stille hende tilfreds end hun selv. Han attakerer den lille Tøs og byder hende sin Tjeneste til, men hun støder ham temmelig haardt fra sig, siger, at hun ikke var til Vilje for ham, gaar hen til Damen og falder paany over hende. Vor Dame gør sig fri af hende, dog ikke uden Møje, thi hun var en Smule nærgaaende, og vor Dame turde ikke forlade Kammerset.

For Morskabs Skyld maa jeg endnu berette Eder, hvad som i denne Stund falder mig ind. at i det Fort, som er uden for Stade, hvis Navn jeg i en Hast ikke kan erindre, legede vor Dame Kort med to Soldater om Drikkepenge, og hendes Mand, som holdtes for hendes Onkel, betalte Omkostningerne; Soldaterne var vel tilfredse med at tabe for at faa Øllet, men undrede sig til Slut over, at hun aldrig tabte, var dog saa høflige at byde hende at drikke.

Vi maa vende tilbage til Danzig. Da vor Frues Mand fandt sig saa nær ved Thorn, bekom han Lyst til at gøre en Rejse for Tidsfordriv, men hans Forsæt blev forhindret af to Mænd, en, som før i Tiden havde tjent i Norge for Oberstløjtnant, og en Kvaksalver, som kaldte sig Dr. Saur² og var bleven

¹ Kærtegn. ² Denne Navneform findes i et enkelt Haandskrift (den franske Samarbejdelse af Selvbiografien; de andre har Saer eller Saaz).

bortjaget fra København. De begærede af Stadens Magistrat en Arrest over vore to Personer, i den Forøening at Damen var Ebbe Ulfeldt. De blev af Værten advaret om, at de ommeldte Personer sagde, at de var den og den, og de fornævnte Herrer tog Stæde ved Porten, saa at man ikke kunde komme ud for dem. Imod Aften blev de trætte af at staa Skildvagt og gik bort. Om Morgenen tidligt før Dag gaar vor Dames Mand først ud af Huset og bier ved en Port, og Damen med de to Tjenere kørte i en Vogn for at bie ved en anden Port, indtil den blev aabnet; paa den Maade undkom de for denne Gang. De begav sig over Land til Stralsund, hvor vor Hustru iførte sig sine egne Klæder efter at have været 12 Uger og 4 Dage i Forklædning og udstaaet mange Viderværdigheder, og ikke været i Seng den hele Tid, saa nær som i Stockholm, i Danzig og i Stettin. Hun var sin egen Vaskerpige, hvilket var meget nøjsommeligt for hende.

Den Vinter, de tilbragte i Stockholm, lærte hendes Mand eller, rettere sagt, begyndte at lære hende Spansk. Om Foraaret gjorde de paa en Rejse til Stockholm, efter Dronning Christinas Befaling. Denne gode Dronning, som elskede Intriger, vilde vække Skinsyge og gøre andre skinsyge, men hun havde ikke Lykke dertil. De var i Sverige til efter Dronningens Tronfrasingelse og Kong Karls og Dronning Hedevigs Kroning, hvilket indfaldt Anno 1654. De vendte tilbage til Pommern for at bo paa Barth, som var givet dem i Pant. Der fordrev vor Dame Tiden med sine Studeringer, læste stundom i en latinsk Bog, stundom i en spansk; hun oversatte en lille spansk Bog, tituleret Matias de los Reyes; men denne Bog faldt siden i andres Hænder, som ogsaa den første Part af Cléopatre, som hun havde oversat fra Fransk, sammen med det, som var mere værd.

Anno 1657 overtaler hendes Mand hende til at gøre en Rejse til Danmark, forsøge at faa Kongen i Tale og se, om hun ikke kunde faa nogen Betaling af Folk, som skyldte dem Penge. Vor Hustru finder nok at indvende imod at begive sig ud paa